

Man kan så diskutere, om de er høje nok. Den logiske konsekvens af hr. Brian Mikkelsens frygt for, at den afgift, vi diskuterer her, ikke er stor nok, er jo, at hvis man skal have en endnu kraftigere adfærdspåvirkning, skal man selvfølgelig forhøje afgiften, og det ville da være interessant, hvis det er det, De Konservative vil være med til.

Afslutningsvis skal jeg sige, at jeg mener, at frygten for tab af arbejdspladser i forbindelse med de grønne afgifter er helt forkert.

Sagen er jo, at hvis man ved hjælp af en omstilling af teknologien i det danske samfund kommer foran mange af vores konkurrenter, så vil vi jo opnå en konkurrenceevneforbedring ved at være foran. Jeg synes, der er langt mere perspektiv i en fremadrettet miljøindsats, der gør, at det, som danske erhvervsvirksomheder konkurrerer på, er at være foran med kvalitet og med ny teknologi med henblik på både at tilgodese en progressiv og fornuftig erhvervsudvikling og samtidig tilgodese miljøet.

Så vi ser altså også de grønne afgifter som et led i en moderne og dynamisk erhvervspolitik i modsætning til den stenaldererhvervspolitik, Venstre og De Konservative står for.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Hr. Brian Mikkelsen vil jeg bare trøste med, at når nogle af os roser hr. Per Stig Møller, bl.a. efter at have læst hans bog, så er det faktisk ret velment. Det, der er vores problem, er, at partiets linje i øjeblikket ikke ret meget ligner det, hr. Per Stig Møller skriver i sine bøger. Det er synd for hr. Per Stig Møller, men det er vel også synd for Det Konservative Folkeparti, fordi det faktisk er en ganske fornuftig linje, han skitserer dér. Så hvis det var hr. Per Stig Møllers linje, der kørte, så skulle man ikke få et ondt ord for det.

Så vil jeg bare sige til hr. Løgstrup Madsen: Godt nok blev jeg aldrig helt færdig med mit historiestudium. Jeg manglede et speciale, og jeg kan godt se, hvad det speciale skulle have omhandlet. Jeg mener ellers at være rimelig historisk orienteret, men jeg kan forstå, at der i alt fald er én historisk nyhed i debatten i dag, og det er, at det er specielt middelalderligt at opkræve afgifter én gang om måneden.

Det var faktisk det udtryk, som Venstres ordfører brugte lidt tidligere, og hvis det virkelig er så middelalderligt, og hvis det virkelig er et af kardinalpunkterne for Venstre for at være imod det her forslag, så mener jeg bestemt, at skatte-

ministeren bør overveje, og at vi i udvalget bør diskutere, om man for at please Venstre kunne rykke det fra at være månedsvis til at være kvartalsvis opkrævning. Det kan jo ikke være det helt store problem. Vi kan vel også tage en teknisk diskussion om tromlestørrelser og sådan noget.

Jeg vil sige med hensyn til den slags teknik: Hvis det er det, der afholder Venstre fra at stemme for forslaget, hvad jeg efterhånden begynder at forstå det er, så synes jeg egentlig, at der er god grund til, at Venstre bruger et stykke tid i udvalget på at grave lidt i det her, således at vi i fællesskab kan finde nogle tekniske løsninger på det. Det er bestemt ikke noget, som skal vælte en folketingsdebat. Det er jo typisk sådan noget, man klarer under et udvalgsarbejde.

Så det var da et godt tilsagn at få. Når vi ved, at det er kardinalpunkterne for Venstre, så synes jeg, regeringen skal kigge teknisk ret velvilligt på at få det rettet, sådan at vi kan få et endnu bredere flertal bag det her forslag, når det bliver vedtaget til sin tid.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg synes, der manglede substans i hr. Jørn Jespersens kommentarer til lovforslaget her. Han brugte i stedet for en stor del af tiden på at beskyldte V og K for at føre en stenaldererhvervspolitik, for at være dybt utroværdige osv. osv.

Sagen er vel den, at SF, hvad hr. Jørn Jespersen også selv var inde på, vil forsøge at styre markedet, så man regulerer på den måde. Det kunne være interessant at høre, hvad CD mener om en sådan styringspolitik.

Vi vil fra konservativ side indføre miljøafgifter i samarbejde med erhvervslivet. Vi mener, det er ret og rimeligt, at man selvfølgelig får indført nogle afgifter på problematiske områder – selvfølgelig – og det følger jo også godt op på den linje, som den noksom berømte hr. Per Stig Møller også havde i sin miljøministertid.

Men vi mener, at det er essentielt, at det bliver til i et samarbejde, og at man ikke bare trækker det ned over hovedet på de danske virksomheder. Hvis man laver frivillige aftaler, sikrer man sig, at de danske virksomheder føler sig mere ansvarlige over for aftalerne. Der skal altså et samspil til, for at man får nogle virkninger af det, og for at det ikke koster arbejdspladser. De to ting skal hænge sammen, for at man kan føre en fornuftig miljøpolitik.